

bindelse med en forlængelse af barselorloven at give en forlænget orlovsret specielt til fædrene.

Lad mig slå fast, at intentionerne med forslaget, nemlig at flere fædre skal på orlov, er regeringen enig i. Det er også den nuværende regerings ønske, at flere fædre end i dag påtager sig det ansvar, der hedder pasning af egne børn. Spørgsmålet er bare: Med hvilke midler og med hvilken vægt ønsker vi det fremmet?

Kl. 19.25

Ét middel er måske en særlig fædreorlov. Men vore veje skilles, når det står over for den enkelte families eget ansvar for og ret til at vælge, hvem af forældrene der skal være hjemme hos barnet og i hvor lang tid. Det er en afvejning, en afvejning mellem ønsket om, at flere fædre melder sig under pasningsfanerne, og hensynet til den enkelte families egne ønsker og valg.

Vi vil arbejde for, at hensynet til fars og mors egne ønsker og behov for familien tilgodeses snarere end umyndiggørelse og tvangsforanstaltninger. Jeg føler mig ikke overbevist om, at fædres ønske om at være hjemme hos barnet alene vil opstå, fordi de får en ret hertil. Der er en lang række andre faktorer, der spiller ind.

Jeg mener, at det forslag til en udvidet og mere fleksibel barselorlov, som regeringen har fremlagt i regeringsprogrammet, indeholder nogle af disse andre faktorer.

Først og fremmest vil barselorloven med regeringens forslag blive forlænget så meget, at der hermed skabes bedre muligheder for, at fædre kan benytte sig af den resterende orlov. Dernæst vil den øgede fleksibilitet, som vi lægger op til, bl.a. medvirke til, at forældrene kan udnytte afspadsering og ferierettigheder på en bedre måde end efter de gældende regler. Endelig tror jeg ikke, at der er tvivl om, at en længere periode med en høj ydelse vil bringe flere fædre på banen.

Jeg tror, at tingenes tilstand vil ændre sig med tiden, bl.a. med en ændret og mere fleksibel barselorlov. Jeg tror, at flere og flere mænd vil tage orlov og dermed udnytte fleksibiliteten i regeringens forslag til 1 års barselorlov.

Regeringen skal på denne baggrund indstille, at dette beslutningsforslag forkastes.

#### Jens Vibjerg (V):

Venstre er tilhænger af fleksibilitet og af, at fædre gør brug af orlov, men så kan jeg altså heller ikke sige ret meget mere positivt om forslaget. I Venstre synes vi ikke om tvang. Vi skal ikke

tvunge fædre på orlov. Det med, at vi skal nok fortælle, hvad der er godt for dig, er en urimelighed. Det er en nedgøring af den enkelte familie. Familierne skal selvfølgelig selv disponere over orlovstiden, som det nu passer bedst ind i den enkelte families situation.

Venstre støtter familiens muligheder. Venstre kan ikke støtte tvang, formynderi og derfor heller ikke forslaget.

#### Mette Frederiksen (S):

Det forslag, vi behandler nu, handler dybest set om fædres mulighed for at kunne indgå aktivt i deres børns første leveår. I sammenhæng med de øvrige drøftelser, vi har om børnefamiliernes behov og vilkår, er det for os helt afgørende, at der bliver sat fokus på den ene af de to, nemlig også fædrene. Vi ønsker med det her forslag at sætte fokus på følgende:

Vi vil have mere tid til familierne, og vi vil have valgmuligheder for familierne, vel at mærke, som jeg har fremført det tidligere i dag, en reel valgmulighed, og så ønsker vi ulig Venstre at sørge for en række bedre betingelser for vores fædre.

Det kan være nyttigt for forståelsen af problematikken at kaste et blik på situationen, som den er i dag.

De 2 ugers fædreorlov, som i dag affholdes i umiddelbar forlængelse af fødslen, er der ca. 60 pct. af vores fædre, der benytter sig af, altså kun lidt mere end halvdelen. Endnu ringere ser det ud, når vi kigger på de 2 ugers frivillig fædreorlov, vi har. Kun hver femte far benytter sig af det tilbud. Og vender vi blikket mod den periode, der ligger imellem den 15. og 24. uge, så er vi helt nede på, at kun et sted mellem 2-3 pct. af vores fædre benytter sig af eksisterende tilbud.

Hvorfor er billedet dog så trist, som det er? Ja, i virkeligheden mangler vi jo ordentlig forskning på det her område i Danmark, men jeg tror, at de fleste af os, hvis vi benytter os lidt af almindelige erfaringer, kommer frem til, at fædrenes manglende tagen del i orlovsmulighederne først og fremmest hænger sammen med normer og forventninger hos arbejdsgivere, kollegaer og i samfundet i det hele taget.

Det handler om, at der fortsat er store lønforskelle mellem mænd og kvinder i Danmark. Det handler om manglende fleksibilitet. Alt dette understreges i øvrigt af et af de nabolande, som kan finde ud af at forske i det her og i øvrigt også finde ud af at skabe bedre resultater, end vi kan her i Danmark, nemlig Norge. Apropos